

## תקונא תלתין - עד ע"ב

אשרוני בנות, אשר הוצאהתי מארץ מצרים, וכי עבר שהוא בבית אסורי המלך, והבטיח לו המלך להוציאו מבית האסורים, יש לו למלך לשבח את עצמו אשר הוצאהתי מארץ מצרים כמה פעמים? אלא חמשים פעמים הופיע בתורה יציאת מצרים בוגר חמשים שערבי בינה, להודיע להם מאייה מקום הוציאם מן הכלות.

ובירודה אליהם, ירצה לנאל אותם בכמה קולות וברקים, זהו שכחוב ויהי ביום השלישי בהיות הבקר ויהי קולות וברקים וגומר, ועליהם נאמר וכל העם ראים את הקולות. את, זו השכינה הפתהונה שהיתה עולה בכל קול וקול מאותם שבע קולות, והיה היתה בת קול של כל אחד ואחד, קול דברים אtem שמעים (דברים ז' י), דא קלא עלאה כלילא מתלה קלין עלאין, דאיןון תלת ספרין עלאין, ועל אימא עלאה אמר (שם) והמונה אמר רוזים זולתי קול, אבל בת קול עלה אינכם רואים רואים את הקולות, ואת, ואת אמר וכל העם רואים את הקולות והעלינו, ואת, ואת ודי, שאמר בה ותמונה יהוה יביט. קולות הם מזו שלב העמוד האמצעי, הוא קול השופר השבעי באם העלינה, ולמטה ששה קולות. ברקים מצד הצדיק, שנאמר בו ויצא כברק חצו, ענן זו השכינה הקלילה משבעה ענני כבוד, שבו מתפסים קולות וברקים, ומצד הימין נקרה ענן, ומצד השמאלי ערפל. זהו שכחוב ומשה גיש אל הערפל אשר שם האלhim. ועוד, אני זו שכינה הפתהונה, וסוד הדבר - אני אני הוא מנחיםכם. אם העלינה אני למטה, אני האם הפתהונה למטה, על שטיחן נאמר ראו עטה

מארץ מצרים (שמות כ' ב), וכי עבד דאייה בבי אסירי דמלפה, ואבטח לייה מלפה לאפקא ליליה מבוי אסירי, אית לייה למלפה לשבחא גרמיה, אשר הוצאהתי מארץ מצרים פמה זמנין, אלא חמישין זמנין אדיך באורייתא יציאת מצרים, לךבל חמישין פרעון דבינה, לאשתמودע לון מאן אחר אפיק לון מן גלוותא.

ובך נחתת לגבייה נחתת למפרק לון בכמה קלין יברקין, הדא הוא דכתיב (שמות ט טז) ויהי ביום השלישי בהיות הבקר ויהי קולות וברקים וגומר, ועליהו אמר (שם כ' י) וכל העם ראים את הקולות, את דא שכינתא תפאה, דהות סלקא בכל קלא בכל חד וחד, קול קלין,iae ואיה הות בת קול בכל חד וחד, קול דברים אtem שמעים (דברים ז' י), דא קלא עלאה כלילא מתלה קלין עלאין, דאיןון תלת ספרין עלאין, ועל אימא עלאה אמר (שם) והמונה אמר רוזים זולתי קול, אבל בת קול עלה אימא רואים רואים את הקולות, ואת, ואת אמר וכל העם רואים את הקולות, ובאי, דאמיר בה (במדבר יב ח) והמונה יהו"ה יבית, קולות איןון מפטרא דעתן קדאמצעיתא, אייה קול השופרшибיעאה באימא עלאה, ולמתה שית קלין.

ברקים מפטרא דעתך, דאמיר בה (וכירה ט טז) ויצא כברק חצו, ענן דא שכינתא כלילא משבעה ענני כבוד, דבה מתפסין קלין וברקין, ומפטרא דימינא אהקריאת עננא, ופטרא דשמאלא ערפל, הדא הוא דכתיב (שמות כ' כא) ומשה גיש אל הערפל אשר שם האלhim. ועוד אני דא שכינתא תפאה, ורזה דמלה אני אני הוא מנחיםכם (ישעה נא יט). אימא עלאה אני לעילא, אני אימא